

Ija je pognalo z vso silo ob tla, kos pločevine mu je tako razmesaril desno nogo v stegau, da se je komaj še držala in mu jo je dvakrat zlomilo. 23 letni pomožni delavec Viljem Vrusnik iz Celja je dobil opekline po prsni in obrazu. Oba so prepeljali takoj v bolnišnico.

Rudarja zadela v jami smrtna nesreča. V premogovniku v Velenju se je utrgal s stroja velik kos premoga in pokopal pod seboj rudarja Alojza Zaleznika, doma iz Podkrajca. Osem tovarišev je priskočilo na pomoč ponesrečenemu in so komaj toliko privzdignili premog, da so Zaleznika potegnili izpod težke grude. Na znotraj hudo poškodovanega rudarja so na odredbo zdravnika koj prenesli v rudniško bolnišnico na Litijski grič, kjer je kmalu izdihnil.

Dva fantka se zadušila pod sneženim plazom. V Vačah nad Litijo so brzeli mimo Brenčevote hiše otroci v šolo. Ker pa sedemletnega Razoršekovega Lojzeka ni bilo domov iz šole, so ga začeli iskati. Našli so ga mrtvega pod plazom snega, kateri se je zrušil z omenjene hiše na fantka, ko je hitel v šolo. — Enak primer smrti, kakor v Vačah, se je zgodil tudi v pohorskih hribih nad Ribnico. Sedemletnega Jožeka Lebedeva je zalotil plaz z domačega gospodarskega poslopja in nikdo od domačih ni znal, kam bi naj bil otrok zginil. Šele drugi dan so dečka — seve zadušenega — odkopali izpod kupa snega.

V letos najbolj mrzli noči zmrznil. Dne 16. februarja zjutraj so našli ljudje, ki so hoteli na postajo Drenov grič, zmrznjenega 51 letnega Karla Potrebujež, po domače Nagličevega očeta z Lesnega brda na Kranjskem. Potrebujež se je vračal s kupčije. Pod klanecem na potu na Lesno brdo se je hotel nekoliko odpočiti, zaspal je in zmrznil v letos najbolj mrzli noči.

Gumijasti avtomobilski obroči so ga poduli. V tovarni jugoslovanske gume v Kranju je podsul velik kup gumijastih avtomobilskih obročev delavca Leopolda Omana, doma iz Stražišča pri Kranju. Podstati je ležal tri ure nezavesten, ne da bi ga bil kdo pogrešil. V zelo resnem stanju so ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Umrli, ker mu je počila žila. Hlapcu Jakšiču, ki je služil pri trgovcu Štefanu Jehartu v Ljubljani, je nenadoma počila na nogi žila. Ker je bil oskrbljen prevoz v bolnišnico prepozno, je hlapec izkrvavel.

Najmrzlejši dan v letošnji zimi je bil 15. februar. Po opazovanju vremenske postaje na Tezmem pri Mariboru je to bil najmrzlejši dan v zadnjih desetih letih, odkar

Poroča med mejniki
Nenavadno poroko so imeli te dni na francosko-belgijski meji v bližini Tourcoinga. 21 letni ženin Pierre Delespeaux pripada neki francoski letalski četi, zaročenka, 20 letna Marija Catoin, pa je bila Belgijka. Poroka se je izvršila ob navzočnosti smehljajočih se orožnikov in carinskih uradnikov, med dvema mejnima kolonama. Po obredu je mlada ga. Delespeauxova, ki je postala po njem francoska državljanica, smela stopiti preko meje in slediti svojemu mlademu možu.

Orel napadel moža
Poseben doživljaj je imel neki kmet iz Val Sesie v Italiji, ki je na nekem pobočju kosil deteljo. Nenadno ga je napadel velik orel in ga

Ozrla se je proti Aleksejevi pristavi. Na dvorišču je zagledala veliko mlatilnico in parno lokomobil.

Spomnila se je, da je v težkih časih često šla k Andrejevim. Tam so jo vedno prijazno sprejeli. Dobra Karina namreč ni pozabila, da bi Nataša postala njena snaha, če se starejši sin Klavs ne bi bil izgubil. Obe je vezala žalostna preteklost: mati žaluje za sinom, Nataša za ženinom.

Nataša se je v tem trenutku jasno zavedla, kaj bo storila. Šla bo h Karini in ji bo potožila svoje gorje. Pri dobri starki bo našla uteho, moč, da bo potem tudi doma mogla sporočiti žalostno vest, da so Dnjestrovci valovi pokopali truplo tistega, ki ga vsi ljubijo.

5.

Karanzin je, kakor vsak popoldan, od petnajstih do sedemnajstih odprl »sovjetsko skladišče«, ki mu ga je šubin izročil v upravljanje.

Ta državna ustanova je nameščena v veliki sobi bivše gostilne. Taka skladišča so obstojala po vaseh, trgih in mestih, ker se v Rusiji razen »sovjeta« nihče ne sme baviti s trgovino.

Vonj v dimu sušenega mesa, sušene ribe, loja, petroleja, ves smrad trgovine z gnilo robo, je dušil kupca, ko je odprl vrata.

Toda ta smrad ni ustvil kupca na pragu, ker je že-

vremenska postaja v Mariboru obstoja. Že 14. februarja je padel toplomer zjutraj na 18 stopinj Celzija pod ničlo, zvečer na pa 20 stopinj. Na dan 15. februarja je pa padel toplomer zjutraj na 28,3 stopinj Celzija pod ničlo. Prav tako kot v Mariboru, je bilo ta dan izredno mrzlo tudi po drugih krajih Slovenije in države. Tako je n. pr. v Celju kazal toplomer —28 stopinj, v Savinjski dolini pa —29 do 30 stopinj, na letališču v Ljubljani 28 stopinj, prav tako v Horjulu pri Vrhniki. Hud mraz je bil tega dne tudi po vsem Primorju. V Omišlju v Dalmaciji je toplomer kazal —9 stopinj, na Rabu —7, v Šibeniku —5, v Zagrebu in Sarajevu —14, v Beogradu —11 in v Novem Sadu —13 stopinj Celzija.

Število volilcev v Mariboru. Mestni popisovalni urad je končal zadnje dni svoje delo in ugotovil, da ima Maribor 10.108 volilcev in 94 več kakor lansko leto.

Motorizacija mariborske pošte. Za poštno službo dobi Maribor s 1. aprilom tri nove avtomobile, ki bodo imeli svojo garažo poleg kolodvorske pošte. Motorizirani poštni prevoz bo veljal letno 120.000 din.

Domačija blagopokojnega prelata g. dr. Franca Kovačiča dobi spominsko ploščo. Ob obletnici smrti rajnega prelata g. dr. Franca Kovačiča, 19. marca, se bo osnoval odbor iz predstavnikov vseh organizacij, v katerih je pokojnik v svojem življenju deloval. Ta odbor bo oskrbel v najkrajšem času tolikanj zaslužnemu slovenskemu zgodovinarju, pisatelju ter kulturnemu delavcu spominsko ploščo na domačijo rajnega v Veržeju.

Podjetni in napredni murskopoljski sadjarji. Murskopoljska Sadjarska in vrtnarska podružnica, ki šteje 40 članov, je zborovala zadnje dni v šoli v Križevcih. Ob tej priliki

je bil izvoljen nov odbor, ki bo zgradil v najkrajšem času skupno s kmetijsko zadrugo vzorno sadno sušilnico.

Dohodki, izdatki in dela okrajnega cestnega odbora v Ormožu. Okrajni cestni odbor v Ormožu je zadnje dni odobril proračun za leto 1940./41. Izdatki in dohodki so predvideni na 490.188 din. Banovina bo prispevala za kritje izdatkov 296.585 din, železniška uprava 1000 din in razni drugi dohodki bodo dosegli 6500 din. Primanjkljaj 186.103 din bo krit z 20% cestno doklado. Ormoški cestni odbor oskrbuje 66 km banovinskih, 1 km dovoznih in 34 km subvencioniranih cest. Odbor si je napravil tudi načrt za bodoča cestna dela in določil za vzdrževanje podpiranih cest 65.000 din in prispeval bo h gradnji občinskih cest Svetinje—Jeruzalem in Središče—Šalovci—Krčevina ter za gradbo mosta v Tibolcih čez Pesnico 34.000 din.

Vprašanje našega sezonskega delavstva že v ospredju. V Slovenski Krajini in Medjimurju se je mudil zadnje dni zastopnik Francije, ki je sporazumno z našo oblastjo nabiral delavce za sezonsko delo v Franciji. Doslej so se prijavilo okoli 15.000 delavcev iz Prekmurja in Medjimurja za Francijo. Ako bo letos našemu sezonskemu delavstvu odprta tudi pot v Nemčijo, računajo število delavstva za sezonsko delo iz Slovenske Krajine in Medjimurja na 30.000.

Zadružni tečaj v Ormožu. V Ormožu se je vršil od 13. do 15. februarja tridnevni zadružni tečaj, ki ga je priredil Okrajni kmetijski odbor v Ptujju ob sodelovanju Zadružne zveze v Ljubljani. Tečaj se je vršil v telovadnici meščanske šole ter se ga je udeleževalo do 60 tečajnikov, po večini kmečkih fantov in mož, precej pa tudi inteligentov, zlasti učite-

lovec zahteval hrano in vsakdo je raje imel pokvarjeno blago ko nič. Ta popoldan jih je prišlo kakih trideset z živežnimi boni v rokah. Vsak je hotel kupiti reči, ki so mu bile najbolj potrebne.

Na nesrečo to sovjetsko skladišče, po zgledu drugih vaških sovjetskih skladišč, nima robe, ki jo ljudje potrebujejo. Mestna skladišča so bolj založena. V njih človek v splošnem najde vse življenjske potrebščine. V mestih pač stanujejo bolj odlični ljudje, to so »sodrugci« delavci in tem se sovjetska uprava ne sme zameriti.

Kmetiskemu ljudstvu nihče ne posveča skrbi. Kmetje lahko prenašajo glad. V Moskvi, Odesi in drugih mestih so na razpolago vsa vojaška sredstva za krotitev kmetiskih množic. Tu in tam so v prvih letih nastali upori, a sovjetska vojska jih je takoj v krvi zadušila.

Karanzinova upraviteljska služba ni bila brezskrbna. Dan za dnem je moral gledati nezadovoljne obraze kmetov, ki so bili razkačeni, ker so videli, da jih sovjetske oblasti, za katere delajo ko sužnji, varajo. Te oblasti jim dajejo za deseturno težko delo živežne bone, s katerimi ne morejo prehraniti ne sebe, ne svojih družin, ker za nje ne dobijo ne jedil, ne obleke, ne drv, ne petroleja in drugih življenjskih potreb. Kar so tu in tam dobili, je bilo neporabno; jedi so bile pokvarjene, obleka preperela. Samo sovjetski izvoljenci so bili rdečelični in dobro oblečeni, a to je ubogo kmečko rajo še bolj dražilo.